

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser.
(Lovforslag nr. 144. Fremsat 15/1 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Tastesen (S):

Socialdemokratiet hilser dette lovforslag om erstatning til ofre for forbrydelser velkommen som en nødvendighed. Men det skal siges, at i de senere år er alle vore bestræbelser, ikke mindst fra socialdemokratiets side, gået ud på, at vi måtte bekæmpe årsagerne til, at der blev ofre for forbrydelser, mest muligt. Vor holdning har altså været, at kriminalitetsbekæmpelsen var en meget væsentlig ting. Det er sket på mange måder: socialpædagogiske fritidsforanstaltninger, indsatsen fra Det kriminalpræventive Råd, kriminalforsorgens indsats og i nogen grad vel også politiets opklaringsarbejde i forbindelse med forbrydelser.

Alle disse ting over et bredt felt må have til formål, at kriminaliteten holdes på et så lavt niveau som muligt, men det at holde kriminaliteten på så lavt et niveau som muligt har også noget at gøre med trivsel, med at det miljø, det samfund, folk lever i, er så trygt som muligt, og derfor spiller baggrunden for de forhold, vi har i vort samfund, en væsentlig rolle.

Jeg er ikke i stand til at forklare årsagerne hertil, men kan kun glæde mig over, at kriminaliteten i Danmark nu er faldende. Vi har oplysninger fra kriminalitetsanmeldelser for 1975, der viser en klar nedgang i forhold til 1974 på 11,4 pct., en markant og klar nedgang, væsentligst på berigelseskriminalitetens område, hvor nedgangen er på 16,3 pct., men også for andre forbrydelser, herunder voldsforbrydelser, er der tale om en samlet nedgang i kriminaliteten, på 9,6 pct.

Dette er et udtryk for, at det, man med mellemrum ser på avisernes forsider, ikke er et udtryk for stigende vold, men vel nok en

omtale af de enkelte ulykkelige hændelser, der sker i de situationer, hvor der opstår ofre for forbrydelser. Derfor mener vi også, at de mennesker, der uforskyldt udsættes for en forbrydelse, der kan fremkalde alvorlig personskade, bør have en erstatning.

De nuværende regler giver ikke mulighed for, at de altid kan få det. Dels er man jo i den situation, at den, der er gerningsmanden, oftest ikke er i stand til at udrede erstatning, fordi hans sociale, økonomiske, miljømæssige forhold er af en sådan art, at han ikke er i stand til at gøre det. Socialpolitikken rækker et stykke af vejen, men dækker ikke altid ind at give disse ulykkelige mennesker erstatning. Vi kan eksempelvis tage en episode, som vi har fået et bilag på allerede nu til retsudvalget. Det hændte i juledagene, hvor en gæst fra Sverige kom ud for en alvorlig forbrydelse; eksempelvis i sådan et tilfælde må det være rimeligt, at man yder en erstatning for personskaden. Vi kan derfor tiltræde det som en rigtig ting, en ting, som allerede socialdemokratiets retsreformudvalg pegede på, da vi havde dette udvalg for nogle år siden.

Der kommer også et afsnit om ofre for tingsskade. I dette afsnit om ofre for tingskade tænker man på erstatning til de mennesker, som ofte udsættes for tingsskade i forbindelse med børne- og ungdomsforsorgens institutioner og kriminalforsorgens institutioner, der ligger som naboer til dem. Det må være rimeligt, at vi også ser på det forhold, at folk, som gentagne gange udsættes for tingsskade, kan få erstatning.

Det bliver ikke noget egentligt retskrav. Et egentligt retskrav har man ikke ment fra regeringens side at ville indføre her, og det ville vel også være betænkeligt. Derfor foreslår man en billighedsordning, hvor man kan tage de nødvendige individuelle hensyn, og det synes jeg må være en rigtig løsning i første omgang. Man nedsætter et nævn på 3 medlemmer: en jurist som formand, socialministeriet bliver repræsenteret med ét medlem, og Advokatrådet bliver repræsenteret med ét medlem. Så må man hen ad vejen vurdere resultaterne her og se, om der kan blive lagt en linje for det niveau for erstatninger, som man finder måtte være rimeligt.

Regeringen har skønnet, at det vil koste 1½ mill. kr., men det er vel nok i høj grad